

אמנם מהרמב"ן (ר"פ משפטים) מדייק שצריך לזון אותם עד שיהיו גדולים, דהיינו עד י"ג שנים ויום אחד. **וכתב** עוד דמסתימת לשון הרמב"ם (שם) משמע דעה שלישית דכל זמן שבניו סמוכין על שולחנו אפילו אם הם גדולים חייב האדון לזון אותם.

במרכבת המשנה (על המכילתא פ' משפטים) כתב לדייק כן ממש"כ ברמב"ם שם (בהלכה ב') אע"פ שהאדון חייב במזונות אשתו ובניו אין לו במעשה ידיהם כלום עכ"ל, ומשמע דאיירי שהבן ראוי לעבוד עבודה והיינו שהוא כבר גדול, ואעפ"כ חייב האדון במזונותיו.